

Publicerad 2012-01-21 20:47 av Leif Furstedt

Jag lever idag, nu...

Vi har nog alla stått vid en bro
betraktat vattnet,

hur det passerar,
porlar förbi.

Hur var krusning,
var en ny våg.

Hur snabbt
allt förändrades och hur snabbt
åren gick oss förbi.

Vi är nog många som stått där
och sett livet rinna förbi,

upplevt känslan
av att vara akterseglad
i solsken eller stjärnljus.

Många är vi
som i feltid, plats,
tappade fattningen

funderade.

Många är vi
som fortfarande tänker:

-Jag borde åkt med nedströms.

Om bron är bekant

beror det på att din tro är stark,
att du vill mer än världen vågar ta in,

vågar njuta av,
vara del av,

att du valde,
att du är betydelsefull under solen,

att du är full av liv, känslor,
dofter och smaker.

Att du hanterar minnet
och vågar se
nästa nya vackra dag

där vi gjorde valet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Leif Furstedt med Poeter.se id #15188 innehar upphovsrätten